

בש"פ 5162/23 - יוסי מכלוף נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5162/23

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

העורר: יוסי מכלוף

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 5.7.2023 במ"ת 13103-04-22 שניתנה על-ידי כבוד השופט נ' סילמן

תאריך הישיבה: כ"ג בתמוז התשפ"ג (12.7.2023)
בשם העורר: עו"ד שלומי שרון
בשם המשיבה: עו"ד נועה קסיר-פת

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 5.7.2023 (מ"ת 13103-04-22, השופט נ' סילמן). בית המשפט המחוזי דחה את בקשתו של העורר לעיון חוזר בתנאים המגבילים שנקבעו בעניינו.
2. ביום 7.4.2022 הוגש כתב אישום נגד העורר בגין עבירות סמים שונות שביצע בסם מסוכן מסוג קוקאין.
3. העורר נעצר עוד קודם להגשת כתב אישום נגד, ביום 5.4.2022. עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו עד תום ההליכים. ביום 22.5.2022 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד תום ההליכים בפיקוח אלקטרוני. תנאי המעצר הוקלו בהדרגה.
4. ביום 26.12.2022 הודה העורר בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, ובו ביום הורשע.

עמוד 1

5. שלושה ימים לאחר מכן, קיבל בית המשפט המחוזי בקשה מטעם שירות המבחן לשינוי התנאים המגבילים שנקבעו בעניינו של העורר, על מנת לאפשר את השתלבותו בטיפול. בית המשפט המחוזי הורה על הסרת הפיקוח האלקטרוני על העורר, על העברתו למעצר בית ושילובו בהליכי טיפול וגמילה במרכז יום. כל זאת, בהתחשב בכך שבאותה עת כבר הוכרע דינו ובהתאם להמלצת שירות המבחן בעניינו.

6. ביום 13.6.2023 הגיש העורר בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו ולהזמנת תסקיר נוסף בעניינו. העורר טען בבקשתו כי במסגרת הטיפול במרכז היום נמסר לו כי תעסוקה תסייע לשיקומו, ועל כן יש מקום לבחון את שילובו בעבודה. בית המשפט המחוזי הורה לשירות המבחן לערוך תסקיר כאמור. התסקיר הוגש ביום 2.7.2023, ובו המליץ שירות המבחן על יציאתו של העורר לעבודה כטבח במסעדה, תוך צמצום תנאי מעצר הבית והותרת העורר במעצר בית לילי בלבד.

7. דיון בבקשה התקיים ביום 4.7.2023. למחרת הדיון, בית המשפט המחוזי דחה כאמור את הבקשה. בית המשפט המחוזי הדגיש בהחלטתו כי העורר הורשע בדין, כך שבשלב זה מסוכנתו ברורה ואינה ערטילאית, חזקת החפות אינה עומדת לו, ויש חשש להימלטותו מעונש. לכך הוסיף בית המשפט המחוזי כי ההקלות שבוצעו בתנאי מעצרו של העורר נסמכו בעיקרן על מערך הפיקוח המרשים בעניינו, כי הסרת מערך זה בשלב הנוכחי צפויה לחשוף את הציבור לסיכון, וכי ככל שהעורר מבקש לצאת לעבודה יש לבחון חלופה תעסוקתית שבה הוא יוכל להימצא בפיקוח במהלך שעות העבודה. בית המשפט הוסיף וציין כי בחודשים יוני 2022 ודצמבר 2022 נמצאו שיירי סם בבדיקות לאיתור שיירי סמים שבוצעו לעורר. לבסוף, בית המשפט המחוזי חזר והדגיש כי ככל שמעסיקו של העורר יהיה נכון לפקח עליו באופן מלא או שההליך העיקרי יתמשך זמן ניכר, יהיה זה טעם לשקול בשנית את הבקשה.

8. הערר שבפני מכוון כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי. לשיטת העורר שגה בית המשפט המחוזי בכך שהתרשם כי קיים סיכוי להימלטות מן הדין לפני גזירת דינו. העורר מוסיף ומדגיש בעניין זה את הערובה שהפקיד בסך 100,000 שקלים ואת צו עיכוב היציאה מהארץ שהוצא בעניינו. בנוסף, העורר מדגיש בדבריו את הקושי באיתור מעסיק אשר יהיה נכון להעסיקו ולהיפגש עם שירות המבחן לשם כך, וטוען כי אין לו אפשרות העסקה אחרת.

9. הדיון בערר התקיים בפני ביום 12.7.2023. בא-כוחו של העורר הדגיש את החשיבות הרבה שיש להעסקתו של העורר במסגרת המסלול השיקומי שבו הוא הולך כעת. עוד הוטעם, מעבר לפרטים שנמסרו בבית המשפט המחוזי, כי אכן לא ניתן להציע מפקח במסעדה עצמה, אך אמו של העורר, אחת המפקחות, מתחייבת כי מעבר לליווי למקום העבודה וחזרה ממנו, היא תתאים את שעות העבודה שלה במרכול, המצוי באותו מרכז מסחרי בו ממוקמת המסעדה, לשעות העבודה של העורר. כך, על-פי הנטען, יהיה פיקוח מסוים עליו גם בשעות העבודה, גם אם לא פיקוח מלא לכל דבר ועניין, ובנסיבות המקרה ניתן להסתפק בכך.

10. מנגד, באת-כוח המדינה טענה כי דין הערר להידחות, וכי בשלב זה יש להמתין לסימומו של המשפט, או לכל הפחות לתחילת שמיעת הטיעונים לעונש הקבועים לחודש ספטמבר הקרוב. עוד הוסיפה באת-כוח המדינה כי בקשתו של העורר מהווה "קפיצה" הכורכת בקשה ליציאה לעבודה עם בקשה לצמצום הפיקוח.

11. לאחר ששקלתי את הדברים מצאתי להורות על קבלת הערר. אכן, בשלב זה של ההליך הדיוני חזקת החפות לא עומדת עוד לעורר. אולם, זה היה גם המצב המשפטי בעת שהוסר הפיקוח האלקטרוני על העורר. על כן, אין בנתון

זה לבדו כדי לשלול הקלה בתנאים המגבילים כעת. לזכותו של העורר יש לזקוף את המלצתו החיובית של שירות המבחן, את מחויבותו של העורר להליך השיקומי ואת גילו הצעיר. במכלול הנסיבות אני סבורה כי נוכח ההיבטים הנוספים שהובהרו בשלב הדיון בערר, ניתן להקל הקלה נוספת עם העורר כך שיותר לו לעבוד במסעדה, תוך שיהיה מלווה למקום העבודה ובחזרה, ובכל שעות העבודה שלו תשהה האם באותו מרכז מסחרי (גם אם לא במסעדה עצמה). יודגש, כי מתווה זה מחייב את האם כמפקחת במועדים שבהם תלווה את העורר אל מקום עבודתו ובחזרה, על כל המשתמע מכך. התרשמתי כי ההסדר שהוצע בדיון, אף שיש בו הקלה משמעותית בתנאים המגבילים בהם נתון העורר, מאפשר להגשים את תכליות המעצר ומאזן היטב בין רצונו של העורר להמשיך בדרך השיקומית לבין ההגנה על שלום וביטחון הציבור (ראו והשוו: בש"פ 2857/06 ממן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.4.2006)); בש"פ 427/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (24.1.2011); בש"פ 5106/16 יצחק נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (5.7.2016)). הכול בשים לב לחשיבות הנודעת שיש לעבודה ולתעסוקה בהליך השיקומי ולאחר שהתרשמתי ממחויבותו של העורר ומשפחתו להתמיד בדרך זו.

12. סוף דבר: הערר מתקבל כמפורט בפסקה 11 לעיל.

ניתנה היום, כ"ד בתמוז התשפ"ג (13.7.2023).

שׁוֹפֵט